

ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - JUNIJ 2014 - LETNIK 14

poštmina plačana pri pošti Žetale

št.53

Iz razgibane pomladi – toplemu poletju naproti

Prišel je mesec maj in z njim sonce, pomladne cvetlice, ptički in metulji ter ostala živa bitja. Otroke vedno bolj privlači sijoče sonce, zato smo vrtec zamenjali za naravno okolje, v katerem smo raziskovali žuželke, travniške rastline, ali pa smo se veselo igrali na igrišču in ustvarjali iz mivke.

Priključili smo se projektu Pasavček in prav v ta namen nas je obiskal policist, g. Damjan Bračič, in nam predstavil svoje delo. Otroci so v vrtec z veseljem pripeljali svoja kolesa in poganjalčke, s katerimi smo se vozili po poligonu in se seznanjali s prometnimi pravili. Najboljša tekača iz vrta sta se udeležila Unesco-vega teka mladih na Ptuju, kjer sta osvojila 35. in 43. mesto v teku na 300 m. V vrtcu smo prav tako organizirali spomladanski kros v okvirju projekta Mali sonček, kjer so se otroci pomerili po starostnih kategorijah.

Ker je v naši občini ta trenutek v ospredju EX TEMPORE, smo si ga organizirali tudi v vrtcu. Slikanje in barve vedno privabijo otroke. Znajo počakati, da pridejo na vrsto, medtem pa posamezniki radi gledajo tiste, ki že ustvarjajo. Slikali so okolico vrta na prostem, pri tem pa se nam je pridružil slikar, g. Branko Gajšt, ki je slikal skupaj z otroci.

Za zaključek šolskega leta smo priredili piknik s starši. Dramska skupina staršev nam je pripravila lutkovno predstavo, za naše lačne želodčke pa sta poskrbela kuharja. Otroci so se najbolj razveselili napihljivih igral, ki so poskrbela za razgiban in vesel popoldan.

Sedaj pa se že veselimo toplega poletja in počitniških dogodivščin.

VRTEC ŽETALE

Dober dan

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše OBČINE ŽETALE.

Ne vem, zakaj so mi misli odpotovale nocoj, ko pišem ta 29. uvodnik Žetalskih novic, v čas slovenske moderne. Spomnila sem se poeta Otona Župančiča in njegove pesmi Veš, poet, svoj dolg? Ali vemo prebivalci Zemlje svoj dolg? Verjetno ga ne bomo nikoli poravnali, saj je narava vedno kruta do nas in nam uničuje ustvarjeno. Ali je nismo že mnogokrat poškodovali?

Kako radi se tolažimo, da naravno negativno delovanje ne zajema našega področja: kaj pa tam na jugu, v Srbiji, Bosni, na Hrvaškem? Strašna katastrofa, voda poplavlja in uničuje, življenja ugašajo, a vsakdanjik teče dalje. Žetalanci smo zadovoljni, tihi, veselimo se napredka. Kako lepo je pogledati na asfaltno prevleko in na obraze ljudi, ki se zavedajo, da bo lažji dostop do bivališča in v svet! Tam v Prekmurju se solzi Mura; koliko ljudi je ostalo brez dela in mesečnih prihodkov. Težko življenje. A ni najmanj boleče, če rečeš, odhajam z mesta vodenja države, urejam samo sprotne posle, nisem na borzi in lepa zelena pomlad se izteka. 8 slovenskih poslancev se veseli delovnega mesta v srcu Evrope, kar lepo število Slovencev se veseli slovenskih državnih volitev, sedeli bodo v parlamentu in skrbeli za nas, da bomo zaživel v blagostanju in zadovoljstvu. Dobro razpoloženi bodo tudi naši osnovnošolci, plače so zapisane v spričevalih, počitniška oprema bo kmalu zložena v kovčku za počitnikovanje.

Samo, da bi bila narava mirna in prizanesljiva.

Pred vami, žetalski bralci in bralke, je 53. številka Žetalskih novic, preberite vse, kar vas zanima, povežite se z naravo, negujte rastline, ki bo kljubovalo poletni vročini, z rožami posut mesec rožnik se izteka, kmalu bo zadišalo po posušeni otavi, seno čaka v balah za zimsko pogostitev živine. Morda bomo bežali pred vročino, samo en velik obrat v naravi in že bo tu vinotok in čas za naslednjo številko Žetalskih novic. Dotlej ohranjajte zdravje in dobre misli in jih delite z ljudmi, ki jih imate radi.

Razmišljajte o smehu, saj mu je bil namenjen 4. maj – mednarodni dan smeha. Že v prejšnjem stoletju je bil organiziran tudi pri nas v Sloveniji. Letos je druženje smehcev potekalo v Koprju; govorili so o tem, kako smeh pripomore k zdravju, saj pada sladkor v krvi in pritisk v žilah. Tega dne so v Kranju izvedli tek bosonogcev, mi v Žetalah smo hodili obuti po njivi, travnikih, gozdovih in se upirali žgočemu soncu in vihravemu vetru.

Lepo Vas pozdravljamo člani Uredniškega odbora in odgovorna urednica Ž. N. M. K.

Sprehod po vsebini

Vrtec	2
Dober dan	3
Županov uvodnik	4
Novice iz občinske uprave	5
Iz naših krajev	7 - 20
Iz vasi v vas	20 - 24

JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale
Naslov uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale
Odgovorna urednica: Marija Krušič
Uredniški odbor: Marija SKOK,
Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEC,
Toni BUTOLEN
Lektorica: Mojca Kopše
Fotografija na naslovnici: Toni BUTOLEN
Računalniški prelom: Adekvat d.o.o.
Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na
podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS
štev.: 006-24/00 so z dne, 29.03.2001
vpisano v register javnih glasil pod
zaporedno številko 1767.

**Občanke, občani vabljeni v sodelovanju
s prispevki, na elektronski naslov:
urednistvozetale@gmail.com.**

**V soncu, vedrem razpoloženju praznujte dan
državnosti, naj Vam srečno minejo poletni dnevi
in z dobro voljo na pot k uspehom.**

*Iskreno Vam čestitamo ob državnem prazniku,
ŽUPAN, OBČINSKA UPRAVA in UREDNIŠKI ODBOR Ž.N.!*

LETO VOLITEV IN SPREMEMB

Če ne bi bilo slabo za državljane, bi bilo nenehno opozarjanje, da kriza v Sloveniji še kar traja, že dolgočasno. Ko se pokažejo prvi znaki, da bi vendarle začelo iti na bolje, se pojavi pa nova politična kriza, ki nujno vpliva tudi na gospodarstvo. Upamo lahko samo, da novo brezvladje ne bo trajalo predolgo in, da bodo dejansko volitve čim prej in bo tudi nova vlada čim prej začela z delom. Brezvladje oziroma vladanje brez pravih pooblastil se na žalost že pozna, saj še vedno ni bilo poziva za sredstva, ki občinam pripadajo po 21. členu ZFO. Tako so za letos ta sredstva razpolovljena in smo izgubili 63.000 Eurov, če jih sploh ne bo pa bomo imeli velike težave izvesti investicije, ki so v teku in za katere smo pridobili del denarja na razpisih. Prav tako še ni rezultatov 8. Javnega poziva za »Razvoj regij« na katerega smo prijavili gradnjo nove večnamenske dvorane.

Sicer pa v občini trenutno investicije tečejo po planu. Največja investicija v cestno infrastrukturo v občini doslej, to je modernizacija lokalnih cest Strajna – Prekože – Potni Vrh in Zg. Ravno – Globočec – Potni Vrh se končuje in tudi financiranje s strani države je teklo nemoteno.

Prav tako se nadaljuje lansko začeta investicija v cestno infrastrukturo v Nadolah in Kočicah.

Začela se je tudi obnova dela bivše občinske stavbe, v kateri so prostori za zdravstvo in društveni prostori. Tudi za to investicijo je občina pridobila večino sredstev na razpisu za energetska sanacija stavb v javni lasti.

Izvajanje tako zahtevnih investicij, ki presegajo 1.600.000 EUR je za občino velik zalogaj tako organizacijsko, kakor finančno, ker je potrebno točno v rokih zagotavljati lastni delež. Najmanjša napaka ali zamuda lahko pomeni, da sredstva izgubimo ali vračamo.

Sicer pa je letos leto sprememb tudi na občini. V jeseni bodo lokalne volitve, ki bodo verjetno prinesle kakšne spremembe.

Že v maju pa je spremembo doživela občinska uprava. Uprava Občine Žetale je bila praktično nespremenjena vse od ustanovitve Občine. Že tako ena najmanjših občinskih uprav je bila po letu 2010, ko so se začele zdravstvene težave in daljše odsotnosti tajnika občine operativno izjemno oslabljeni. V takšni situaciji sem vse več adminis-

trativnih del, predvsem pri pripravi dokumentov za prijave na razpise opravljal sam, čeprav to ni delo župana. Vse sile sem usmerili v pripravo dokumentov za razpise in bili smo izjemno uspešni. Kot pa sem že zapisal, ni dovolj biti uspešen na razpisu, temveč je potrebno investicijo tudi izvesti brez napak, ker so kontrole izjemno natančne in stroge. Posebej je bila uprava hendikepirana, ko je z novembrom Jože odšel na dopust in se s z novim letom upokojil.

Želel bi se Jožetu Krivcu še enkrat zahvaliti za njegovo 30 letno delo v KS Žetale, Občinski upravi Majšperk in kot tajniku Občine Žetale. Ne glede na to, da je bila to njegova služba saj sem prepričan, da je njegovo celotno delo v kraju presegalo njegove službene obveznosti in pustilo tudi posledice na njegovem zdravju. Verjamem, da bo zmanjšanje stresa in obremenitev ugodno vplivalo na njegovo zdravje in bo dolgo užival sadove svojega dela. Kolikor ga poznam, bo še vedno priskočil na pomoč, kjerkoli ga bodo potrebovali.

Natečaj za direktorja oziroma direktorico Občinske uprave je bil objavljen že v mesecu novembru, vendar je postopek zaradi komplicirane zakonodaje dolgotrajen. Za to delovno mesto so predpisani minimalni pogoji, ki se jih je potrebno držati, občina pa lahko postavi še dodatne pogoje. Da bi pustili možnost prijave čim bolj odprto, predvsem pa dosegljivo domačinom, smo v natečaju zahtevali zgolj minimalne pogoje. Na natečaj se je javilo 22 kandidatov, od katerih jih 9 ni izpolnjevalo pogojev. Na žalost tudi vsi štirje domačini. Moram zapisati, da sem bil kar razočaran, da se ni javil niti eden naš občan, ki bi izpolnjeval pogoje, čeprav jih je v občini precej. Zgleda, da so se ustrašili odgovornosti. Ali pa je lažje kritizirati in dajati takšne in drugačne nasvete, kot pa poprijeti za delo.

Trinajst kandidatov, ki je izpolnjevalo pogoje, je bilo povabljen na individualne pogovore in predstavitve. Devet se jih je razgovora tudi udeležilo.

Iskal sem človeka, ki je pripravljen in usposobljen takoj opravljati delo, predvsem pri vodenju projektov in črpanju evropskega denarja. Od vseh devetih kandidatov je samo ena kandidatka imela izkušnje v delu na občini in bila sposobna takoj začeti opravljati delo samostojno brez uvažanja. Nekateri kandidati pa niso imeli niti osnovnega znanja o lokalni samoupravi, ampak so se pač javili na razpis, ker so trenutno brez službe.

V takšni situaciji izbira ni bila težka. Nova direktorica je začela delati 13. maja. Kot sem že zapisal, je glavna skrb prenovljene Občinske uprave v letošnjem letu realizacija že odobrenih projektov. Ker pa kakšnih novih razpisov ni na vidiku, se bo Občinska uprava lahko lotila tudi usklajevanja občinskih predpisov, urejanju premoženjskih zadev, predvsem pri lokalnih cestah in drugih zadev, za katere je do sedaj zmanjkovalo časa.

V upanju, da z zadnjo investicijo, za katero smo se prijavili v tem mandatu, to je izgradnjo večnamenske dvorane, vendarle uspemo, vam želim prijetno poletje in bogato jesen.

Vaš župan Anton Butolen

14. SLIKARSKI EX TEMPORE ŽETALE 2014

V Občini Žetale je v času od 2. do 7. junija potekal 14. slikarski EX TEMPORE Žetale 2014. Slikarskega ex tempora so se udeležili slikarji iz številnih krajev naše domovine in zamejstva. Veliko je slikarjev, ki se vsako leto v začetku meseca junija vračajo v ta prelep haloški svet, da lahko na slikarskem platnu izrazijo svojo umetniško vrednost.

Slikarji so svoja likovna dela oddali v ocenjevanje v soboto, 7. junija, zatem pa so se zbrali na družabnem srečanju v obratu restavracije Gastro v Kočicah. Strokovna komisija, ki ji je predsedoval likovni kritik Mario Berdič iz Maribora, je imela zahtevno delo, da je lahko izbrala najboljše. Strokovna komisija je ocenila 34 prispelih likovnih del. Otvoritev razstave je bila v soboto, 7. junija 2014, ob 19. uri v prosvetni dvorani Žetale. V kulturnem programu sta nastopila Moški pevski zbor Kulturnega društva Žetale pod vodstvom Silva Potočnika in Ženski pevski zbor Kulturnega društva Žetale pod vodstvom Valentine Vidovič. Slavnostni govornik na otvoritvi razstave 14. slikarskega ex tempora Žetale 2014 je bil župan Občine Žetale Anton Butolen. V govoru je poudaril, da je Občini Žetale kljub težkim časom uspelo organizirati EX TEMPORE. Zahvalil se je vsem sodelujočim slikarjem, donatorjem, ki so prispevali nagrade, strokovnemu vodji 14. ex tempora, slikarju Branku Gajštu in vsem ostalim, ki so sodelovali pri organizaciji in izvedbi 14. slikarskega ex tempora.

Osrednja točka otvoritve razstave je bila podelitev nagrad. Podeljenih je bilo osem nagrad.

Nagrade 14. slikarskega EX TEMPORA Žetale 2014 so prejeli:

NAGRADA GRAND PRIX

Nagrado v višini 500 EUR je prispevalo CESTNO PODJETJE PTUJ d.d. Nagrado je prejel slikar Dušan Fišer iz Stogovc za likovno delo »ANGELOV PREHOD«.

1. NAGRADA

Nagrado v višini 450 EUR je prispevalo podjetje AS-FALTI d.o.o. iz Ptuja. Nagrado je prejel slikar Marjan Jelenc iz Pesnice pri Mariboru za likovno delo »POGLED NA ŽETALE«.

2. NAGRADA

Nagrado v višini 400 EUR je prispevalo podjetje GASTRO d.o.o. iz Ptuja. Nagrado je prejel slikar Marko Vodopivec iz Trsta za likovno delo

»HUDIČEVA VESELICA POD SV. BOLFENKOM«.

3. NAGRADA

Nagrado v višini 370 EUR je prispevala Občina Podlehnik. Nagrado je prejel slikar Vlado Geršak ml. iz Celja za likovno delo »DONAČKA«.

4. NAGRADA

Nagrado v višini 250 EUR je prispevalo podjetje TMD invest d.o.o. iz Ptuja. Nagrado je prejela slikarka Miriam Sarricchio iz Trsta za likovno delo »POGLED S SITEŽA«.

4. NAGRADA

Nagrado v višini 250 EUR je prispevalo podjetje ŽIHER d.o.o. iz Moškanjcev. Nagrado je prejel slikar Drago Božičnik iz Maribora za likovno delo »ŽETALSKI PTIČ«.

5. NAGRADA

Nagrado v višini 220 EUR je prispevala Občina Majšperk. Nagrado je prejel slikar Gregor Samastur iz Slap za likovno delo »JUTRO SE PREBUJA V ŽETALAH«.

6. NAGRADA

Nagrado za likovno delo manjšega formata v višini 150 EUR je prispevalo podjetje GAOK Sašo Gajšt s.p. iz Sesterž. Nagrado je prejela slikarka Jasminka Čišić za likovno delo »GOSPODAR DVORIŠČA«.

Strokovno oceno nagrajenih likovnih del je podal predsednik ocenjevalne komisije, likovni kritik Mario Berdič, ki je pohvalil likovna dela gojencev Zavoda dr. Marjana Borštnarja iz Dornave, ki so s svojimi stvaritvami sodelovali na žetalskem ex temporu izven konkurence pod vodstvom svojega mentorja Gregorja Samasturja.

Razstavo likovnih del je odprl župan Občine Žetale Anton Butolen, ki je vsem prisotnim zaželel veliko umetniških užitkov pri ogledu razstave. Otvoritev razstave 14. slikarskega EX TEMPORA se je končala z družabnim srečanjem in pogostitvijo, ki so jo pripravile članice Društva podeželskih žena Žetale. Ob slovesu so si slikarji obljubili, da se ponovno srečajo na slikarskem EX TEMPORU Žetale 2015.

Jože Krivec

Nadaljevanje rekonstrukcije občinskih cest v Občini Žetale

PROJEKT REKONSTRUKCIJE CEST LC 240200 IN LC 240210

Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete Razvoj regij, prednostne usmeritve Razvoj obmejnih območij s Hrvaško ter Petega javnega razpisa za izbor operacij iz prednostne usmeritve »Razvoj obmejnih območij s Hrvaško« v okviru Operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Razvoj regij.«

Projekt rekonstrukcije cest LC 240200 Strajna-Prekože-Potni Vrh v dolžini 3.500 m in LC 240210 Zgornje Ravno-Globočec-Potni Vrh v dolžini 2.600 m je skoraj končan. Projekt, ki se sofinancira iz tako imenovanega programa Južna meja, se je pričel izvajati v letu 2013, ko je bil rekonstruiran odsek lokalne ceste LC 240200 Strajna-Prekože-Potni Vrh. Nadaljeval se je v spomladanskih mesecih z rekonstrukcijo lokalne ceste LC 240210 Zgornje Ravno-Globočec-Potni Vrh. Opravljena so bila naslednja dela: predдела, spodnji ustroj, zgornji ustroj, odvodnjavanje, zaključna dela in prometna ureditev, postavitve avtobusnih postajališč. Predvideno je, da bo projekt zaključen do konca meseca junija.

PROJEKT: »ENERGETSKA OBNOVA ZDRAVSTVENEGA DOMA ŽETALE

Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Kohezijskega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Trajnostna raba energije«, prednostne usmeritve »Energetska sanacija javnih stavb«.

S sredstvi evropske kohezijske politike bo sofinanciranih 85% javno upravičenih izdatkov operacije.

V prostorih Občine Žetale je bila 15. maja 2014 podpisana pogodba za projekt »Energetska obnova Zdravstvenega doma Žetale«. Občina Žetale se je s projektom »Energetska obnova Zdravstvenega doma Žetale« prijavila na Javni razpis Ministrstva za infrastrukturo in prostor za sofinanciranje operacij za energetske sanacije osnovnih šol, vrtcev, zdravstvenih domov, knjižnic v lasti lokalnih skupnosti. Občina Žetale je bila na razpisu uspešna in so ji bila v ta namen dodeljena sredstva v višini 68.423,88 EUR. Na podlagi odobritve sredstev je Občina Žetale izvedla javni razpis za izbiro najugodnejšega izvajalca del. Izmed treh sprejetih ponudb je bila najugodnejša ponudba podjetja ŽIHER d.o.o. iz Moškanjcev. Predmet navedenega javnega naročila je izvedba energetske obnove ZD Žetale, ki obsega izolacijo fasade, stropa in strehe ter zamenjavo stavbnega pohištva. Vrednost najugodnejše ponudbe znaša 83.370,31 EUR. Rok za izvedbo pogodbenih del je 30.9.2014.

Vlom v vozilo z razbijanjem stekla in tatvina odklenjenega vozila

V zadnjem obdobju na policiji beležimo oziroma obravnavamo vse več kaznivih dejanj vlomov in tatvin iz osebnih vozil, ki se dogajajo na raznih parkirnih prostorih, še posebej na parkiriščih pred pokopališči, trgovskimi centri in pred vrtci, zato upoštevajte nasvete, ki vam jih podajam v naslednjem sestavku.

VLOM V VAŠ AVTO LAHKO STORILEC IZVRŠI V MANJ KOT 10 SEKUNDAH!

Če je vlomilec že vlomil v vaše vozilo, nemudoma pokličite policijo. Do njenega prihoda ničesar ne premikajte in ne pospravljajte, da ne boste uničili koristnih sledi, ki bi lahko pomagali pri odkritju storilca.

NE PONUJAJTE PRILOŽNOSTI NEPRIDIPRAVOM!

Za varnost svoje lastnine lahko največ storite sami.

Svetujemo vam: Upoštevajte samozaščitne ukrepe.

Torbic, kovčkov in drugih predmetov ne puščajte na policah, sedežih ali na drugih vidnih mestih. Ti predmeti so vaba za tatove; varneje bodo shranjeni v prtljažniku. Zlatnina, denar, kreditne kartice, čeki in dokumenti ne sodijo v predalet vozila.

Predmeti v vrečki ali torbici, ki sicer niso dragoceni, so lahko vaba za storilce, saj ti ne vedo, kaj je v vrečki ali torbici. Povzročena materialna škoda bo v tem primeru večja, kot je vrednost predmetov, ki jih odnesejo.

Prtljago naložite v vozilo tik pred potovanjem. Ne puščajte prtljage na strehi avtomobila.

Če je le mogoče, ne puščajte ključev v avtomobilu brez nadzora (avtopralnice, servisi). Preprečili boste ponareditev ključev in tatvino vozila.

Ko zapuščate vozilo, zaprite vsa okna in vrata ter obvezno zaklenite vozilo, prtljažnik in pokrov posode za gorivo.

Če imate možnost, izvalcite avtoradio ali odstranite prednjo ploščico, ki je ne puščajte v vozilu.

Vključite alarmno napravo.

Nikoli ne puščajte ključa v kontaktni ključavnici, tudi če zapustite vozilo le za hip, predvsem ob spremljanju otroka v vrtec.

SAMO V VRTEC SEM SKOČILA ...

... in pustila torbico na prednjem sedežu... Nekdo mi jo je ukradel....

Naj se to ne pripeti tudi vam. Dosledno varujte svojo lastnino, vozilo zaklenite, tudi če ga zapustite samo za kratek trenutek ob spremljanju otroka v vrtec.

Damjan Bračič
Vodja policijskega okoliša

POLETJU NAPROTI

Aktivno preživljanje prostega časa nedvomno sodi med probleme sodobnega časa. Vse več je ljudi, ki za preživljanje svojega prostega časa izberejo pasivne dejavnosti, kot so gledanje televizije, pohajkovanje s prijatelji, ležanje, lenarjenje, saj se po natrpanem urniku tako v šoli kot na delovnem mestu stežka lotijo še aktivnosti, ki od njih zahteva zbranost, aktivnost in disciplino.

Vendar »Žetalanci« dokazujemo, da temu ni tako. Aktivno se vključujemo v več društev, ki delujejo v okviru naše občine. Vsak občan si lahko najde nekaj, kar mu po napornem dnevu predstavlja neke vrste sprostitvev in pobeg iz vsakdana. Je vaša droga žoga ali si želite zgolj malo rekreacije? Za športno udejstvovanje v Občini Žetale delujeta dve športni društvi, Žetale in Rim. Vas veseli pogled z višin, osvajanje vrhov? V Planinskem društvu vas bodo izredno veseli. Ste mladi po stasu ali srcu ter željni odkrivanja sveta, lepote in znamenitosti, ki nam jih ponuja naša pokrajina? Verjamem, da vas bodo v Turističnem društvu izredno veseli. Ali ste morda eden tistih, ki si prepeva pod tušem in bi rad navdušil tudi ostale? Za vas bodo našli mesto v katerem od pevskih zborov, ki delujejo pod okriljem Kulturnega društva. Naštel sem le nekaj možnosti, ki vam jih naša mala, a povezana in aktivna skupnost ponuja.

»Naš prosti čas za vašo varnost.« S temi besedami pa bi lahko povzeli način preživljanja prostega časa, ki ga gasilci namenimo gasilstvu. Vendar to ni vedno samo naš prosti čas, saj kot pravi star pregovor: »Nesreča nikoli ne počiva!« Gasilci smo se odločili za prostočasno dejavnost gasilca, ki pa od nas zahteva 24-urno prisotnost, bolje rečeno, pripravljenost. Kar pa ne pomeni, da nam ni lepo – daleč od tega, prav fino se imamo. Če ne verjameš, nas obišči kak petek v času rednih tedenskih operativnih vaj, kjer ti bomo z veseljem predstavili naše delo. Še bolj pa bomo veseli vsakega, ki bi se nam želel pridružiti.

V mesecu juniju smo začeli s pripravo tekmovalnih enot na tekmovanje GZ Videm pri Ptuj. Vredno je omeniti, da naše enote na tekmovanjih še vedno dosegajo rezultate, ki so v samem vrhu v Sloveniji. Naš gasilski dom krasijo že trije novi pokali za dosežena 1. mesta v letošnji sezoni. Ponovno v PGD Žetale deluje tudi ekipa članic, ki pod vodstvom »starejših« ekip že pridno trenirajo. Prav tako se redno usposabljam po programih gasilske zveze ter internih programih poveljstva PGD Žetale. Vzdržujemo naš »drugi dom«, gasilski dom in njegovo okolico. Redno se seznanjamo z opremo, jo uporabljamo (na srečo večino časa na vajah) ter vzdržujemo in nadgrajujemo.

Nismo pozabili na preventivo. Ob sušnih poletnih mesecih bomo izvajali dežurstva na območju požarnega okoliša PGD Žetale ter se spoznavali z terenom. Ne ustrašite se, če bo mimo vaše hiše pripeljal gasilski avto, smo zgolj na ogledu, in če imate

kakšna vprašanja, nas brez skrbi ustavite in pomagali vam bomo po najboljših močeh.

Še enkrat pa vas pred prihodom poletja opozarjamo na spoštovanje narave in prepoved kurjenja v času večje požarne ogroženosti. Vsekakor pa visoka stopnja previdnosti pri kurjenju v naravi velja že sedaj.

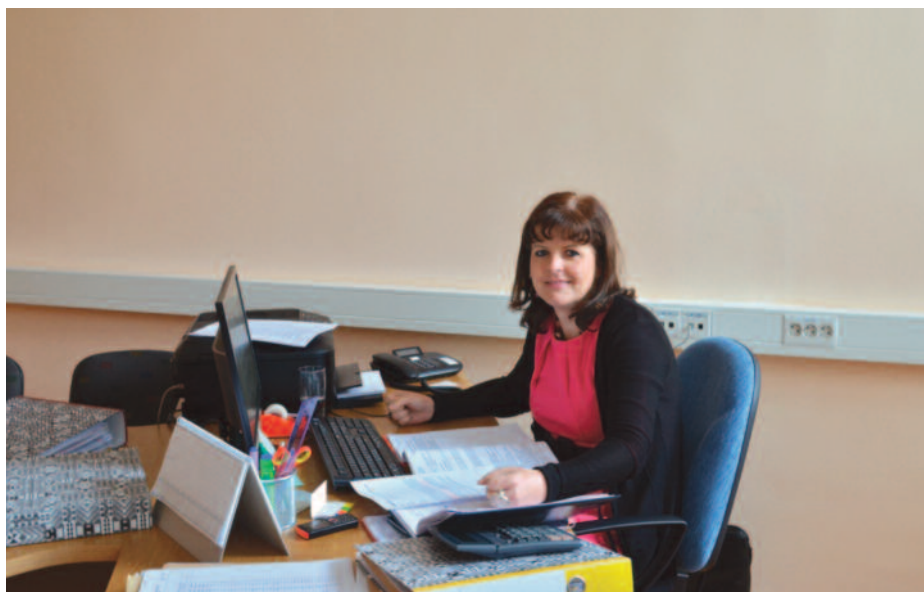
Naužijte se sončnih žarkov in izkoristite prednosti, ki jih ponuja življenje v naravi - na vasi. Z gasilskim pozdravom »NA POMOC!«

*Za PGD Žetale
Nejc Sakelšek*

RAZGOVOR Z DIREKTORICO OBČINSKE UPRAVE

Razgovor z direktorico Občinske uprave Občine Žetale, go. Milico Simonič Steiner v ponedeljek, 26. maja.

Pričakovana deževna osvežitev v našem kraju, pa tudi osvežitev na delovnem mestu v Občinski upravi Občine Žetale.

15. ura, prijeten pozdrav, nasmešek in namestitvev v lepo urejeni pisarni z go. Milico, direktorico občinske uprave. Spoznali sva, da se bova lepo pogovorili in pogovor je stekel, saj je na moja vprašanja odgovarjala hitro in jasno.

Ali se lahko na kratko predstavite?

Seveda. Po študiju na Pravni fakulteti v Mariboru sem diplomirala in sem pravica priznane mariborske fakultete. Takoj po diplomi sem se zaposlila na Občini Duplek kot pripravnica pri županu, g. Ribiču. Nato sem službovala v Ljubljani, na Službi Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko, Sektor za strukturne sklade. Poklicna pot me je vodila iz Ljubljane v Maribor v mestno občino, kjer sem bila svetovalka župana za pravne zadeve.

Kaj Vas je privedlo v naš kraj oziroma kako ste zasedli to delovno mesto?

Prijavila sem se na objavljen javni natečaj na spletni strani Občine Žetale in na objavo Zavoda RS za zaposlovanje.

Glede na to, da gre za manjšo občino, za katero velja enaka zakonodaja kot za velike, so mi izkušnje narekovale, da je to zame velik izziv, da bom lahko nadaljevala delo na področju pridobivanja evropskih sredstev, saj je ta občina v samem vrhu pridobivanja evropskih sredstev.

Ali ste že poznali našo občino in kako?

Vedela sem, da spada med manjše občine, da je v Haložah, včasih mi je o Žetalah pripovedovala naša sokrajanka, ki je službovala v Dupleku.

Kakšen se Vam zdi naš kraj, ste že obšli ozemlje naše občine?

Kraj mi je zelo všeč, tu so doma dobri in prijazni ljudje. Tu sem šele štirinajst dni, v bodoče bom prepoštovala kraj, da se seznanim s stanjem cest in spoznam občane.

Pregledala sem tudi zgodovino Žetal in čas mi bo nudil mnogo spoznanj.

Kaj je prioriteta Vašega službovanja na tem delovnem mestu?

Prioriteta je zaključek tekočih

projektov in postavitve novih projektov za novo finančno obdobje 2014-2020. To delo bo zanimivo, zahtevno in tako bodo lahko izkoriščene moje izkušnje.

Kaj pa sodelavci?

So dobri, prijazni, seznanjajo me s stanjem v občini, dobro razumevanje pa je pogoj za uspešno delo.

Ali imate kakšen svoj program, ko boste spoznali stanje občine, kako boste izkoristili svoje reference?

Kar predlagajo člani Občinskega sveta in župan, delavci Občinske uprave izvajamo. Če bom kdaj in kje našla kakšen ustrezen vir za napredek občine, bom predlagala, saj pravimo, da ni nikoli tako dobro, da ne bi utegnili biti bolje.

Ali ste pripravljeni prekoračiti časovni obseg dela, če bo to v korist naše občine?

Seveda sem. Mi smo tu zaradi občanov, smo jim na voljo, niso občani zaradi nas. Zanimivo je in bo, če bom imela možnost delati dobro, z izkušnjami lahko prinesem svežino, novosti.

Kaj pa Vaše privatno življenje, se ga smem dotakniti?

Seveda, ni skrivnost. Sem poročena, živim v urejeni družini v Spodnjem Dupleku kot Milica Simonič Steiner. Z možem imava mirnega, petnajstletnega Matica, ki bo z novim šolskim letom postal gimnazijec.

Kot izpraševalka sem bila prijetno presenečena, da sva se hitro ujeli in v primernem tempu poklepetali. Ge. direktorici sem zaželela uspešno delo, prijetno preživljanje delovnega časa med našimi občani in še kdaj na kakšno pogovorno srečanje.

V pisarni Občinske uprave 26. maja 2014, Marija Krušič.

Druga dimenzija turizma in njene priložnosti

Velik del Avstrije prekrivajo Alpe, katerih del sega tudi »na sončno strah Alp«, v Slovenijo, in nas tako povezuje z našo severno sosedo. Na območju Alp se je razvilo značilno alpsko smučanje, večina zimskih športov na snegu in vsa pripadajoča potrebna oprema. Od tukaj izvira večina uspešnih tovarn smuči in smučarske opreme na svetu, med njimi tudi slovenski Elan in Alpina. Lepote gora, adrenalinski športi in s tem povezane gospodarske panoge so temeljni elementi gorskega turizma, na področju katerega Avstrijci veljajo kot strokovnjaki.

Eden izmed mnogih znanih alpskih turističnih krajev je Lech am Arlberg. Občina Lech leži v avstrijski zvezni deželi Vorarlberg na meji s Švico, Liechtensteinom, Nemčijo in Italijo. Občina ima 1500 prebivalcev in je svetovno poznana po smučišču, ki se giblje v razponu od 1500 do 2500 m in velja za eno najprestižnejših smučišč v Avstriji. Smučanje razvijajo vse od leta 1901, v letu 1937 je v sosednjem Zürsu začela delovati prva žičnica. Lech razpolaga s kar 278 km

smučarskih prog in 180 km turnih smučarskih prog. Smučišče ima danes 85 žičnic in je sposobno prepeljati 123.600 smučarjev na uro.

V Lechu deluje 253 podjetij in v zimski turistični sezoni zaposluje približno 3000 ljudi (od 1500 domačinov, ki po navadi ne delajo v turizmu). V letih 2004/2005 so zabeležili 870.000 nočitev v hotelih, naslednje leto nekoliko manj (za primerjavo: Ljubljana s 300.000 prebivalci ima okoli 850.000 nočitev, podatek za leto 2010). Lech »živi« pozimi, od novembra do konca aprila, odvisno od razpoložljivih snežnih razmer. V polletni turistični sezoni kraj praktično »spi« in čaka na naslednjo zimo, razživi se le ob večjih kongresih in strokovnih srečanjih.

V Lechu so od leta 1999 do 2010 gradili sistem ogrevanja na biomaso, na katero se danes ogreva 80 % vseh zgradb, s čimer v svojo zgodbo vključujejo tudi komponento trajnostnega razvoja. Slednji je v gorskih razmerah zelo pomemben. Ob poplavi premožnih turistov

v zimskem času so imeli očitne težave s smetmi, ki jih zaradi velike količine snega niso mogli redno odvažati. Že leta 1995 so se domislili unikatnega »Tunelsistema«, ki se nahaja v podzemlju pod hoteli in preko katerega odvažajo smeti v dolino. Tunel se z Lecha (1600 m) spusti v dolino Bregenzwalda na nadmorsko višino 500 m. Sistem tunelov je del ideje »autofrei«, s katero želijo doseči, da smučišče ne bi bilo več preplavljeno z avtomobili. Pomemben ukrep je tudi razvoj javnega prometa in avtobusnih prevozov, ki imajo vgrajeno opremo za smuči.

Če ste pogumni, odprti in vešči tujih jezikov, so takšna smučarska središča lahko priložnost predvsem za mlade ljudi, da se izkusijo v gostinstvu in turizmu. Prijave za delovna mesta sprejemajo predvsem pozno poleti, ko se pripravljajo na naslednjo smučarsko sezono. Ponavadi nudijo bivanje kar v hotelih samih.

Darko Medved, Turistično društvo Žetale

Mladinska izmenjava RE-ACT TO BUILD na Portugalskem

Že pred dvema letama so kolegi iz Turističnega društva potovali na izmenjavo v portugalsko obmorsko mesto Peniche. Potem smo poslušali veliko mamljivih zgodb: o morju, o pokrajinah, o super ljudeh ter o lepih puncah, pa tudi o dobrem programu na izmenjavi. Letos je prišla nova ponudba istega organizatorja, ki smo jo seveda takoj zagrabili. V to čudovito mesto, veliko kot Ptuj in znano po surferskem turizmu, se je odpravilo 7 mladih članov društva.

Naša pot se je začela 3. aprila izpred pisarne TD-ja, kjer smo veseli in polni pričakovanja začeli našo pot do Lizbone preko Budimpešte in Bruslja. V Lizbono smo prišli 2 dni pred začetkom projekta, saj smo si jo želeli dodobra ogledati. V teh 2 dneh smo doživeli in videli marsikaj, najbolj si bosta puncici zapomnili pot do hostla in iskanje le-tega, saj smo iz avtobusa izstopili 5 postaj prehitro, zato nas je čakala dolga pot po ulicah Lizbone, ki ne bi bila tako težka, če Lizbona ne bi bila tako razgibano mesto, še dodatno pa so nas ovirale visoke temperature.

Po dveh novosti polnih dneh in dveh neprespanih nočeh v Lizboni smo se utrujeni odpravili nazaj proti letališču, kjer smo srečali še druge skupine, ki so sodelovale na mladinski izmenjavi. Spoznali smo nove prijatelje iz Bolgarije, Hrvaške, Italije in Portugalske. Z letališča nas je avtobus odpeljal do mesta Peniche, kjer je potekala mladinska izmenjava. Bivali smo v mladinskem centru, kjer so nas sobe malce razočarale, ker so bile vlažne in imele slab vonj. Vendar to ni spremenilo našega prešernega razpoloženja in želja po novih avanturah.

Projekt je bil zasnovan tako, da smo se udeleženci razdelili v tri skupine in sicer v glasbeno skupino, skupino, ki je animirala otroke ter skupino, ki je pre-

navljala zaraščeno igrišče. Kljub obilici dela smo našli veliko časa za druženje z drugimi udeleženci na izmenjavi ter tako spletli nove vezi in poznanstva širom Evrope. Na koncu izmenjave so nas organizatorji izmenjave presenetili s tečajem surfanja, s čimer so nam polepšali bivanje in naredili to izmenjavo nepozabno. Celotna izmenjava mi bo ostala v lepem spominu.

Poletje in jesen bosta na področju mladinskih aktivnosti doma in v tujini zelo pestra. Pridružite se nam.

Timotej Skledar, Turistično društvo Žetale

Petek, 13. junij, sprejem devetošolcev pri županu, Antonu Butolnu, v sejni sobi Občine Žetale, vzpodbuden nagovor župana z željo, naj bodo na novi poti uspešni, vztrajni, odločni, z lepimi spomini na osnovnošolsko izobraževanje.

Enajst devetošolcev in razredničarka ga. dr. Sivestra Klemenčič.

Poletje 2014 žetalskih upokojencev

No, pa so Žetalske novice spet pred nami, vredno jih je spoštljivo vzeti v roke in prebrati od začetka do konca. Čeprav tisti, ki sodelujemo, nismo neki učeni pisuni, se vendar tu in tam kateremu posreči napisati članek, ob katerem se velja zamisliti. Če najprej malo pokramljamo o vremenu, je pač takšno, kot je, nikakor pa ni po naših željah. V muhastem aprilu smo se tolažili: morda pa bo maj toplejši, pa se nam žal tudi te želje niso izpolnile. Še kak dan ali dva, pa bo junij in spet želje in tolažba: saj bo jutri lepše. Kljub vsemu bodimo hvaležni, da nas vsaj naravne nesreče doslej niso doletele v takšnih razsežnostih kot naše južne brate, s katerimi smo še pred nedavnim živeli v skupni državi. Kot vse kaže, nas bodo te nesreče spet solidarnostno povezale, saj jim vendar moramo po svojih močeh pomagati v tej nesreči, v kateri jim je ujma uničila vse, nekaterim celo življenja. Čeprav si kaj takega nihče ne želi, lahko vsak trenutek doleti tudi nas. Živimo v času, ko nas je gospodarska kriza močno prizadela. Toda pri nas ni kriva narava, ampak brezobzirni tajkuni, ki so uničili in izropali vse, kar je delavski razred ustvaril v petdesetih letih. Za vse to pa so krivi naši oblastniki, ki so vse to dopuščali, saj se vseskozi ukvarjajo sami s seboj, namesto da bi skrbeli za tiste, ki so jim zaupali svoj glas na volitvah. Skratka, slika je pri nas podobna, fabrike so zaprte in izropane, delavci na cesti, kmetijstvo pa zaradi preobremenjenosti uničeno. Tudi upokojencev se je kriza močno dotaknila, saj se le s težavo prebijamo iz dneva v

dan. Kljub temu ne zanemarjamo društvenega dela. Po svojih močeh poskušamo našim članom popestriti kakšen dan, da pozabijo na vsakdanjo samoto in stisko. Kot sem že pisal, smo na letošnjem občnem zboru izvolili novo vodstvo društva, ki že uspešno izvaja svoje dolžnosti. Sodelovali smo na čistilni akciji, ki se je tokrat izvajala nekoliko drugače. Če je vsak drugi član očistil vsaj en jašek ali kaj podobnega, je cilj dosežen.

V soboto, 24. maja, smo organizirali tradicionalno romanje na Brezje. Težko je opisati dogodke, ki smo jih doživeli, saj so na ta dan praznovali 200-letnico kronanja milostne podobe matere božje na Brezjah. Nepregledna množica romarjev je spremljala prenos milostne podobe na oltar v šotoru, kjer je bila slovesna sveta maša darovana za vse

zor, ko so milostno podobo ponesli nazaj v mogočno baziliko na njen veličastni oltar. Med množico romarjev, ki je spremljala prenos, je bilo na tisoče solza ganjenosti. Ob tistem hli-

navzoče, še posebej pa so se spomnili tistih, ki se zaradi bolezni niso mogli udeležiti romanja, v mislih pa so bili prisotni. Še posebej ganljiv je bil pri-

panju so solze nehote polzele po licu. Po končanem bogoslužju smo se podali na kosilo v znano gostišče Pri kozolcu. Ko smo se okrepčali z dobrim kosilom, nas je pot vodila na Pokljuko, kjer je razgled nekoliko drugačen kot pozimi: vse naokrog zelenje, na senčnih zaplatah pa še dovolj snega, da smo se lahko malo podali v zimske radosti s snežnimi kepami. Potem pa pot proti domu s postankom v Trojanah, kjer so nas vabili dišeči krofi. Srečno smo se vrnili v svoje domove, polni lepih vtisov lepo preživetega dne, z željo, da se tudi drugo leto srečamo v Brezju.

*Za DU Žetale
Stanko Vogrinc*

POPOTOVANJE V POLETJE

Pravijo, da je mesec maj čas ljubezni, povezovanja z naravo: res je, da ima ta mesec najmanj pismenk, šteje pa 31 dni in to je čas, ko se v Ptuj dogodi vsakoletna prireditev DOBROTE SLOVENSКИH KMETIJ, kjer sodelujeta tudi naši članici, Darinka Vogrinc in Darinka Kodrič.

Gospa Vogrinčeva je daleč poznana kot pekarica svatovske štruce ali pletenice. Tudi letos ji je peka in okrasitev dobro uspela, saj je za zlato rumeno zapečen izdelek dobila zlato priznanje, ki je deveto po vrsti in tvori sklop za tretji znak kakovosti. Dogodek so proslavili z mašo v Minoritski cerkvi, kulturnim programom folkloristov in pevcev, nato je sledila svečana podelitev priznanj in 25. razstava

DOBROTE SLOVENSКИH KMETIJ se je iztekla. Na Ptujskem gradu so si obiskovalci lahko ogledali razstavo SLOVENSКИ KRUH IZ DOMOVINE IN ZAMEJSTVA. Tam je svoj izdelek kmečki kruh razstavljala gospa Darinka Kodrič iz Kočic in sprejela bronasto priznanje, za vino zvrst 2013 pa je dobila srebrno priznanje. Gospa Darinka pridno kulinari in sprejema goste, ki radi zaužijejo domače kmečke dobrote.

Članice Društva podeželskih žena naše OBČINE izrekamo Darinkama iskreno zahvalo za sodelovanje in pridobitev priznanj. Čestitamo vama, naj vama bo dogodek v ponos in zavezo, da bosta naslednje leto zopet sodelovali, morda se vama pridruži še katera članica našega društva. Kaj počenjajo ostale članice društva? Aktivne so doma, tudi v občinskem merilu, saj so 7. junija tradicionalno sodelovale na prireditvi EX TEMPORE s sladicami in obloženimi kruhki. Članice društva se veselimo druženja na izletu, ki je julija že tradicija, letos bo to 10. julij v spoznavanju naravnih lepot po CELJSKEM. Izteklo se bo tudi 2 meseca počitnic, že bo september, novo šolsko leto, nove skrbi.

Naj se vse izteče mirno, srečno, naberimo si moči za ustvarjanje v naravi, z ljudmi, ko se bo zopet dogajalo marsikaj v kulinariki, zaživela bo rekreacija, izobraževanja, tako nam narekuje letni delovni načrt in naša predsednica gospa Bernarda Kolarjeva nas, kot vedno, obvešča o novostih in dogajanjih po Ptujskem.

Naj vam mine čas v ustvarjanju, razumevanju in branju Žetalskih novic, članice našega društva vam želimo prijetno doživljanje poletnih dni in v jeseni s 54. številko Žetalskih novic nasvidenje.

Za društvo M.K.

VESELO NA POT

Ko sem takole razmišljal, katere misli bi delil z bralci in bralkami Žetalskih novic, sem se odločil, da malo поблиže predstavim priprave na turo ter izvedbo le-te, kakor tudi delo vodnika Planinskega društva. Kdo so torej vodniki PZS?

To so ljudje, ki imajo že nekaj izkušenj v gibanju v gorah in te izkušnje nadgradijo z vrsto tečajev, ki jih organizira Planinska zveza Slovenije. Na teh tečajih se naučijo predvsem tehniko vodenja skupine ljudi v hribih. Spoznavanje psihologije, vrvne tehnike, varovanje ljudi v navezi, izdelava vrvnih ograj na različnih podlagah, nudenje prve pomoči pri poškodbah. Vodnike osebnostno vidim kot vesele, samozavestne ljudi, pripravljene na šalo in za moralno spodbudo na poti. Seveda morajo biti tudi komunikativni in dovtetni ter pripravljeni na pogovor z vsakim v skupini, ne glede na starost ali psihofizično pripravljenost. Glede na zahtevnost vodenih tur in vremenske pogoje ter letne čase se vodniki tudi delimo na kategorije. Te so: A, B, C, D, E, G, H, I, K in F. Na kratko bom opisal prvih pet, ker ostale kategorije zajemajo turno smuko, ledeniške ture in plezalne vzpone in po mojem mnenju zahtevajo ljudi, ki se s tem že ukvarjajo profesionalno.

A kategorija: osnovno vodništvo po lahkih označenih poteh, kjer je za gibanje potrebna predvsem hoja. B kategorija že vključuje znanje uporabe vrvi in cepina, prečenje snežišč, varovanje udeležencev ture. Zajema vse iz A kategorije ter zahtevne in zelo zahtevne poti, zahtevne neoznačene poti in lahka brezpotja. C kategorija: k znanju, potrebnemu za B kategorijo, se doda še znanje gibanja naveze, varovanje vodenega na krajših plezalnih odsekih in posebna orientacijska znanja. Vodenje: vse iz B kategorije, poleg tega še vodenje po zelo zahtevnih neoznačenih poteh, zahtevnih in zelo zahtevnih plezalnih poteh ter zahtevnih in zelo zahtevnih brezpotjih. Potem je tu še D kategorija: to so lahke snežne ture,

uporaba cepina, derez, palic in krpelj. Zajema osnovno vodništvo, kot A kategorija, lahke označene in lahke neoznačene poti v snegu. In še E kategorija: k znanju, potrebnemu za kategoriji C in D, se doda še znanje uporabe vrvi in varovanje vodenih na krajših odsekih v zimskem brezpotju in posebno orientacijsko znanje.

Te kategorije lahko posameznik osvoji s tečaji; seveda mora prej pokazati voljo in izpolniti vse pogoje, ki jih zahteva vodniška komisija Planinske zveze Slovenije. Tečaji, ki jih organizira planinska zveza, so ponavadi na planinskih kočah in pa v Planinsko-učnem središču Bavšica, kjer so ponavadi začetni tečaji za A kategorijo, ki trajajo dva tedna. Za marsikoga nepozabna dva tedna, saj tu se stkejo številna prijateljstva, ki trajajo, in pa seveda izmenjava mnenj in izkušenj, saj se tu zberejo ljubitelji gora iz cele Slovenije. Ogromno nasvetov in učnega znanja pa pride od inštruktorjev, ki so skoraj vsi praviloma pripadniki Gorske reševalne službe, tako tudi posredujejo izkušnje in opozarjajo na nevarnosti, ki prežijo v gorah.

Vodnik mora kasneje obveščati planinsko zvezo o svojih aktivnostih. Tako skrbi za svojo registracijo, vsaka tri leta pa se mora udeleževati izpopolnjevanj, da lahko zadrži licenco. V Planinskem društvu Žetale smo v preteklosti že imeli vodnike, vendar niso več aktivni, torej nimajo več licence, ki pa jo z izpopolnjevanjem lahko obnovijo. Trenutno ima društvo dva aktivna vodnika A kategorije in pripravnika in tečajnika B kategorije, kar trenutno zadošča za vodenje 10 do 15 ljudi v skupini. Čeprav društvo ne razpo-

laga z velikimi finančnimi sredstvi, se vseeno trudimo, da omogočimo šolanje vsakemu članu, če bo imel voljo.

In kako potekajo priprave na turo? Vodnik se nanjo pripravi s pomočjo dokumentacije, zemljevidov in interneta, ki je ogromen vir informacij. Največ so seveda vredne osebne izkušnje, zato se po sosednjih društvih pokličemo med sabo in tako izmenjujemo informacije o turi. Zaželeno je tudi predhodno opraviti preizkusno turo, vendar je vsaj zame to težko izvedljivo, predvsem zaradi časa in denarja. Potem se objavi razpis za pohod, v katerem so osnovne informacije o nadmorski višini, poteku poti, višinskih metrih in času ture. Napiše se tudi priporočena oprema in obutev glede na zahtevnost ture. Seveda se mora tudi preveriti vreme in glede na napovedi reagirati pravi čas. Če so napovedi slabe, se kakšna tura tudi prestavi na naslednji termin ali pa odpove.

Naša zadnja tura je tako bila na Babji zob in je potekala nekako takole. Po obvezni pripravi nahrbtnika, v katerem mora biti malica in dovolj pijače, kar je posebej pomembno v toplih mesecih, ko zaradi vročine izgubljam veliko tekočine, ne sme manjkati tudi kakšna rezervna majica za preobleči in rezervne nogavice. Vedno je prostor za rokavice in za kakšno pokrivalo – četudi se zdi, da ni potrebe, nikoli ne veš, kdaj pride prav. Po jutranji kavici sledi vožnja z avtomobilom do izhodišča, ki je ponavadi kakšno parkirišče. Tura je potekala v lepem vremenu in v prijetnem obsevu gozda. Ker je bila razmeroma kratka, smo se odločili, da počivamo in malicamo kar na vrhu.

Naš trud je bil poplačan z obilo prekrasnih razgledov na gore Julijskih Alp, kot tudi s pogledom na Blejsko jezero. Na vrhu nas je presenetil hladen veter, zato se nismo dolgo zadrževali in smo po obveznem slikanju sestopili in raje pomalicali malce nižje, kjer smo se skrili pred vetrom. Ker smo ob sestopu imeli dovolj časa, smo nazaj grede obiskali še en manjši vrh, in

sicer Gradišče na 824 metrih višine. Potem je sledila kratka pot do parkirišča in veseli ter polni vtisov smo se odpravili domov. Z mislijo smo že pri naslednji turi na Košutico, ki bo 28. Junija, in seveda izkoriščam priložnost ter vabim na pohod vse člane, pa tudi bralke in bralce Žetalskih novic – če se kdo hoče pridružiti, je prisrčno dobrodošel.

Nekako sem prišel do konca tega članka, upam da mi je uspelo vsaj malo predstaviti spoznanja o vodnikih in razširiti pogled na utrip v našem društvu.

Gibanje in druženje pomeni zdravje, vesel nasmech sočloveku in odpravo napetosti med nami, ki nastajajo zaradi prenatrpanega vsakdana.

Jože Kamenšek – Jos

V GORE NIKOLI NEPRIPRAVLJENI

Planinarjenje je med ljudmi nadvse priljubljeno, saj je tesno povezano z rekreacijo, sprostitvijo, uživanjem v naravi, a tudi z nevarnostjo.

Vsakoletni, skorajda milijonski obisk slovenskih gora pri ljudeh s seboj prinaša varljiv občutek varnosti, zato se povečuje število nesreč.

Vzroki nesreč so največkrat telesna in duševna nepriljubljenost, pomanjkljiva in neustrezna oprema, neusposobljenost in pomanjkanje znanja o gibanju in pravilni uporabi opreme, nepoznavanje poti ter podcenjevanje trenutnih vremenskih razmer v gorah, kjer se srečujeta zima in poletje.

Statistika gorskih nesreč kaže, da sta zdrs in padajoče kamenje na prvih mestih med vzroki nesreč v naših gorah. Da bi se nesrečam izognili, se je treba v gorah držati osnovnih pravil.

Kako na pot v gore?

PRIPRAVE NA PLANINSKI VZPON ALI POHOD:

Planinski vzpon ali pohod začnite dovolj zgodaj, da se izognete zgodnjemu mraku pozimi ali prehitremu in zato nepredvidnemu vračanju v dolino.

Pozanimajte se o vremenu (nevarnost poletnih neviht ipd.) in kategorizaciji planinske poti, kar vam bo olajšalo načrtovanje vzpona in s tem omogočilo boljše pripravo nanj.

Cilj vašega vzpona ali pohoda je nedvomno varna vrnitev domov in ne samo osvojitve vrha. Ko ste na vrhu, je pred vami še najmanj polovica poti. Če le morete, izberite za vzpon težjo pot, za sestop pa lažjo, predvsem pa ne hitite.

Vzpon naj bo prilagojen vašemu zdravstvenemu stanju. Soparno vreme in visoke temperature so lahko usodni za posameznike. Pohodov v gore ne svetujemo osebam, ki imajo kakršne koli zdravstvene težave. Pred vzponom se posvetujte z lečečim zdravnikom.

Od zahtevnosti poti je odvisna tudi oprema planinca. Sestavni del osebne opreme so planinski čevlji, saj je mehka obutev nevarna. V nahrbtniku naj bodo poleg malice, pijače in osebnih dokumentov tudi rokavice,

kapa, vetrovka, zaščitna krema, sončna očala, rezervna oblačila, kompas, ustrezen planinski zemljevid, zavitek prve pomoči z zaščitno folijo, piščalka, bivak - spalna vreča, vžigalice, sveča in baterijska svetilka, mobilni telefon. Seveda je treba temu glede na izbrano pot priložiti tudi dodatne, specializirane pripomočke (plezalna vrv, cepin, včasih tudi dereze in čelada).

Za planinski vzpon ali pohod si izberite primerne spremljevalca, saj je samohodstvo po gorah tvegano in že ob manjši poškodbi lahko usodno. Priporočljivo je, da se nanjo odpravite z vodnikom Planinske zveze Slovenije, gorskim vodnikom Združenja gorskih vodnikov Slovenije ali z nekom, ki pot dobro pozna.

O nameravani poti in času trajanja obvestite domače, saj lahko ti le tako pravilno ukrepajo, če vas ob dogovorjeni uri ni domov, ker se vam je zgodila nesreča.

Če želite v koči prenočiti, se predhodno pozanimajte glede odprtosti koče in prenočišče rezervirajte.

HOJA V GORE:

Začnite počasi, da se telo ogreje. Hodite z enakomernim tempom, ki ga poskušate odkriti in vz-

drževati tudi znotraj večje skupine.

Hoja naj bo varna, udobna in ekonomična. Za varno hojo je potrebno imeti čas in budno je potrebno opazovati okolico ter poslušati - padanje kamenja se večkrat napove z bobnenjem.

Osnovni tempo, pa tudi počitke in trajanje hoje naj določa najšibkejši član skupine. Na vsako uro hoje si privoščite petminutni počitek.

Če greste v gore z otroki, jim morate nameniti posebno pozornost in se jim povsem prilagoditi.

Zaradi varnosti se mora planinec v planinskih kočah in na vrhovih vpisati v vpisno knjigo.

Po poteh hodite z odprtimi očmi. Gore ne dopuščajo raztresenosti ali površnosti. Dobro označena planinska pot je le pogoj in možnost, da dosežete želeni cilj, saj morate kot obiskovalec gora dobro poznati osnove orientiranja.

Med turo stalno spremljajte vreme in mu prilagodite njen potek. Če se razvijejo nevihtni oblaki, se morate nemudoma umakniti z grebenov in drugih izpostavljenih mest, saj vanje pogosto udarijo strele.

Daljšje počitke izbirajte na krajih, ki so varni in udobni. Redne malice in pogosto pitje preprečujejo izčrpanost in dehidracijo.

Poskrbite, da vse, kar prinesete s seboj v gore, tudi odnesete v dolino.

Ko začutite znake utrujenosti ali izčrpanosti, se ustavite za daljši počitek. Ob najmanjši slabosti in bolečinah v prsih takoj prenehajte z vzponi ali sestopi. Takoj se povežite z dežurnimi na telefonski številki 112, ti pa vam bodo omogočili takojšen stik z zdravniki gorskimi reševalci, ki vam bodo lahko svetovali po telefonu, dokler ne bodo prišli reševalci.

Če vam grozi nesreča, hranite moči in si poiščite zavetje, ko je za to še čas.

Dolžnost vsakega obiskovalca gora je, da ob nesreči pomaga v okviru svojega znanja, izkušenj in možnosti.

Poškodovanega najprej zavarujte pred nadaljnjimi poškodbami in mu dajte prvo pomoč. O nesreči čimprej obvestite gorsko reševalno službo na številko 112 ali policijo na številko 113.

Ob upoštevanju teh napotkov in lastnih zmožnosti se boste z gora vračali s prijetnimi izkušnjami!

Damjan Bračič
Vodja policijskega okoliša

SEDEM DOLGIH, ZANIMIVIH LET Z ENOSMERNO VOZOVNICO

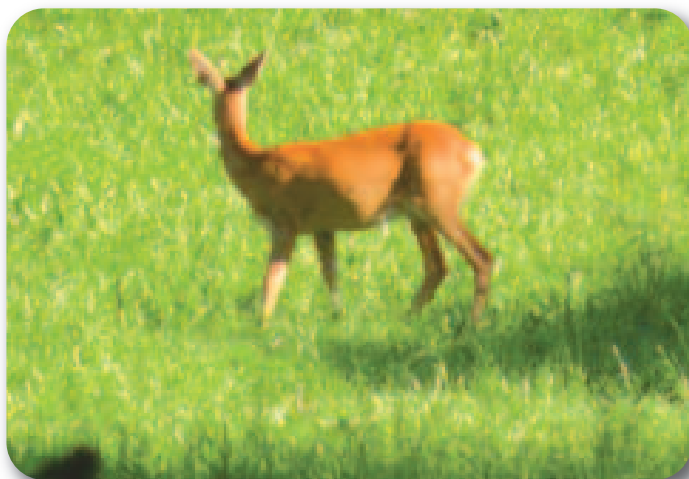
»Kaj nama je tega treba bilo? Oba sva imela dobro zaposlitev, topel dom, prijatelje, starše, sorodnike, midva pa pot pod noge in začela se je popotovalna avantura. Spoznala sva svet, dobre in slabe strani življenja, seznanila sva se z zakonitostmi govoric sveta, usvajala kitajščino, španščino, sprejemala navade ljudi. Pozorna sva morala biti na vsakem koraku, saj so bili ljudje radovedni, nekateri gostoljubni, drugi so želeli tudi dobro zaslužiti. Spoznala sva različne značaje, utrdila sva svojo samozavest, kar pa je največ vredno: odslej dobro veva, kako različen je svet in življenje v njem.«

Tako sta strnila nekaj misli popotnika ga. Dominika in g. Igor Osvald na zanimivi predstavitvi knjige ENOSMERNNA VOZOVNICA v petek, 16. maja, v Podlehniku. Bil je zanimiv petkov večerni klepet sedemletnega popotovanja po vodi, zemlji, najmanj po zraku. Le iz Slovenije v Turčijo sta uporabila podarjeno letalsko vozovnico, ki je bila enosmerna, zato se nista mogla vrniti. Najprej sta želela v svetu preživeti tri leta, a je minilo še eno in potem še tri in izteklo se je sedem let popotovanja. Vrnila sta se z bogatim znanjem in največjo srečo, saj se jima je čez pol leta bivanja v idili pod Pohorjem rodil zdrav in krepak fant. Ko bo toliko odrasel, da mu bosta lahko oprtala lažji nahrbt-

nik, ga bosta popeljala v svet in ga seznanila z dobrimi in senčnimi stranmi svetovnega življenja.

Knjigo sem prebrala neverjetno hitro, ker imam rada tak žanr. Posebno blizu mi je stil avtorice, fotografije in vse moči, ki sta jih vložila v izdajo knjige, to je največja vrednota za dokazovanje slovenske besede. Če ste ljubitelji branja, boste zlahka prispeli do knjige, le vprašati morate koga.

Za Žetalske novice M. Krušič

Izpeljali 16. Gozdarsko tekmovanje

V društvu Strojni krožek Žetalanec smo v soboto 26. aprila izpeljali tradicionalno prireditev, ki je potekala na igrišču za Osnovno šolo Žetale.

Potekalo je tekmovanje v rokovanju z motorno žago, ki je štelu tudi za izborna tekmo, ki je pogoj za uvrstitev na državno sekaško tekmovanje za lastnike gozdov. Tekme se je udeležilo 19 tekmovalk in tekmovalcev. Vzporedno s tekmo je ob poligonu potekala še demonstracija delovanja nekaterih gozdarskih strojev podjetij Krpan, Miler, ter AC center Jonsered. Preizkušali smo konkurenčne cepilce drv, žagali smo z motorko Jonsered, ter občudovali ostalo tehniko. Tudi do sklenitve kupcij je prišlo.

Želim obilo uspeha pri delu z novo mehanizacijo vsem kupcem. Čeprav smo pričakovali deževen dan, se je vreme vseeno držalo, tako da smo bili mokri samo od »znotraj«. Za to ima zasluge podjetje Gastro, ki pa ima zasluge tudi v preganjanju lakote tega dne.

Da pa se hrana ne bi kje nabirala (pod kožo in še kje), smo poskrbeli za »razmigavanje« z žago na ročni pogon, oz. z »amerikanko« kot ji v Žetalah rečemo.

Precej parov se je poskusilo v žaganju drv na način naših dedkov in babic. Kar oddahnil sem si, ko sem na koncu lahko to muzejsko stvarco célo pospravil v prtljažnik avta. Ja, res, malce se mi je zasmilila.

Zavod za gozdove se je tudi letos udeležil tekme s sodniško ekipo, ki jo je vodil vodja KE Haloze, g. Boris Klemenčič. Tudi letošnje tekmovanje je potekalo brez zapletov, dobili smo dve zmagovalni ekipi, eno v moški konkurenci in eno v ženski. Ja, spet bomo napadli državni naslov prvakov.

Tukaj so uvrstitve zmagovalcev;

Moška ekipa:

1. Toni Butolen, 1587 točk
2. Robi Jus, 1481 točk
(profesionalni sekač izven konkurence)
3. Izidor Štajnberger, 1478 točk
4. Slavko Širec, 1450 točk

Ženska ekipa:

1. Kristina Štajnberger, 1280 točk
2. Marjana Podgoršek, 1274 točk
3. Veronika Furman, 1243 točk

Tudi letos je bil zbir točk zelo visok, kar pove, da so vsi tekmovalci v dobri »formi« in da to delo obvladajo tudi doma.

Bil pa je tudi poligon odlično pripravljen, za sprotno pomoč pa so poskrbeli naši člani.

Vsem, ki ste pomagali izpeljati ta projekt bi se v imenu društva in v svojem imenu najlepše zahvalil, saj je vsak od Vas v tej zgodbi kamenček mozaika, ki je pripomogel k rezultatu.

Franc S.

DEJAVNOSTI OORK ŽETALE

V letošnjem letu smo zakorakali že v 5. leto našega delovanja. Največ časa in dejavnosti bomo tudi v tem letu namenili krvodajalstvu, delu s starejšimi, osamljenimi, sokrajanom v socialnih stiskah, delu z mladimi in dejavnostim za ohranjanje zdravja.

Maja smo se pridružili dnevu gibanja vseh generacij, ki ga že nekaj let zapored organizira OŠ Žetale. Tokrat smo tradicionalno merjenje krvnega tlaka in merjenje sladkorja v krvi nadomestili s predavanjem. Gospa Metka Rašl, dipl. med. sestra, večji del svoje bogate poklicne poti posveča ljudem, ki se srečujejo s sladkorno boleznijo. Pred pričetkom pohoda je udeležencem v šolski avli v zanimivem predavanju govorila o pravilni vsakodnevni prehrani in vplivu le-te na naše zdravje. Poudarila je pomembnost dnevnih obrokov, zlasti zajtrka. Veliko besed je namenila pomenu kakovosti in količini živil, ki jih dnevno zaužijemo. Predavanje je popestrila z zanimivimi primeri dobre prakse.

Prostovoljstvo in dobrotelost se širita tudi med najmlajšimi. Prijazen pozdrav, topla in lepa beseda med učenci v razredu, v šoli in izven nje, pomoč sošolcu, vrstniku pri učenju in v vsakodnevni situaciji, spoštljiv odnos do starejših, ostarelih in vseh ljudi, ki potrebujejo kakršnokoli pomoč, so drobna dejanja, ki lahko vsakemu posamezniku popestrijo in polepsajo dan. Učenci od drugega do četrtega razreda so skupaj z učiteljicami pripravili prirčen kulturni program ob sprejemu letošnjih prvošolcev med mlade člane Rdečega križa. Sproščeno in zavzeto so tudi sami pripovedovali, kaj lahko prispevajo, da bo svet okrog njih lepši in bolj human.

Pripravila: I.V.

ŽELJA

Ko bila sem še otrok,
postavila sem lestev ob drevo,
po njej želela priti sem v nebo,
saj zdelo se mi je tako,
nad češnjo nebesni je obok.
Prišel je dedek mimo in dejal,
ostani otrok tu na zemlji,
po koščkih si nebesa jemlji,
v otroškem srcu so njih temelji,
pomahal je z roko in se smehljal.
Razumela nisem teh reči,
naprej razlagal je tako,
ko odrasteš ti močno,
zavedaj tega se samo,
v rečeh prav malih sreča ždi.
Ko sreča pride na obisk,
odpri srce ji na široko,
skrij v dušo jo globoko,
naj vidi jo pošteno le oko.
Pazi, da ne izgine kakor blisk.
Že dolgo dedka zemlja krije,
njega beseda tu ostaja,
jaz padala sem, vstajala,
jemala in pa dajala,
če komu košček sreče dam,
občutek jaz nebes imam.

Veronika Pulko

CESTA

Življenje cesta vzela je mlado,
staršem, bratom, sestri solze teko,
odprta rana peče in skeli,
da lahko um bi jim zmračila,
a njej nazaj ni povračila.
Cesta jemlje velik davek,
žejna mnogo je krvi,
ona ne sprašuje po starosti,
si vzame mlade, stare,
matere, očete in otroke.
So babice in dedki peš hodili,
so matere, očetje s kolesi se vozili,
mi pa vozimo se z avtomobili,
s hitrostjo tako, kot da,
vedno smo nekam zamudili.

Veronika Pulko

ŽUPNIJA ŽETALE 2014

Za nami bo skoraj polovica leta. Ko opazujemo naravo, vse kipi od življenja, pričakujemo toplejše poletno vreme, ki pa nas še kar naprej spominja na kakšen april.

Življenje v župniji pa kljub temu poteka po ustaljenem koledarju. Po veliki noči so se pričele bolj pogoste priprave za letošnje prvoobhajance, ki so se z g. župnikom Cirilom in starši pripravljali na slovesnost prejema zakramenta prvega svetega obhajila, ki smo ga obhajali desetega maja pri Mariji Tolažnici. Osem otrok v belih oblekah je s ponosom in veseljem sedelo pri oltarju in sodelovalo na slovesnosti.

Mesec maj je posvečen Mariji, zato smo obhajali šmarnice. V domači župnijski cerkvi so se vsak večer zbirali otroci in prisluhnili zgodbam, ki so jih prebiral, delali domače naloge in prepevali, po maši in šmarnicah pa zaigrali tudi kakšno družabno igro. Konec maja je g. župnik letošnje šmarničarje in veroučence popeljal na izlet v živalski vrt, da so lahko opazovali živali, ki jih vidijo bolj poredko ali le na slikah, hkrati pa se tudi zabavali in družili tudi z otroki iz župnije Stoperce.

Prvega junija smo se zopet zbrali pri Mariji Tolažnici, tokrat so se zahvalili za skupno prehojeno pot jubilanti, ki so letos obhajali okrogle

obletnice poroke. Zbralo se je osemnajst parov, ki so letos obhajali pet in več skupnih let poroke. Mašo so pomagali oblikovati učenci petega razreda, ki so pripravili lepo družinsko mašo. Zakonci smo se po maši zbrali na skupnem kosilu in prijetnem druženju na kmetiji Bedenik. Za veselo razpoloženje je poskrbela družina Furman s hišnim ansamblom, ki nas je z igranjem poskočnih skladb povabil na plesišče.

Ta mesec se je tudi zaključil ve-

rouk, otroci odhajajo na zaslužene počitnice, ko bodo šolske in veroučne obveznosti postavili na stranski tir in se posvetili drugim, za njih bolj zanimivim stvarjem. Vsem želim, da se spočijejo, se naužijejo sonca, izkoristijo kopanje v morju ali toplicah, jo mahnejo na kakšen hrib v okolici ali kam v gore. Jeseni, ko se bodo ponovno srečali, pa naj bodo polni lepih doživetij in prijetnih trenutkov med prijatelji in znanci.

S.G.

Modre misli

Domovina je skupna mati vseh nas.

Mark Tulij Cicero

Domovina je kot družina:

njeno vrednost spoznamo šele, ko jo izgubimo.

Gustave Flaubert

Nihče ne ljubi domovine, ker je velika, temveč ker je njegova.

Slovenska modrost

Brez korenin še pelin ne raste.

Ruski pregovor

Korenine vzgoje so grenke, zato pa so njeni plodovi sladki.

Aristotel

Otroci nikoli ne marajo poslušati starejših, vendar jih vedno posnemajo.

James Baldwin

Ob iztegnjenih ročicah babice preložijo revmatizem na jutri.

Julie Jones

Vsak ve, kako vzgajati tuje otroke.

Bing Crosby

Ocenjevanje suhomesnatih izdelkov v Žetalah

Jesenske in zimske kolone v Halozah prinesejo veselje in polno lepih trenutkov in na koncu seveda tudi veliko mesnih izdelkov, ki jih ob številnih priložnostih okusimo in se z njimi pomastimo. Zima je čas za zorenje mesnatih izdelkov. Ko pride pomlad, jih poskusimo in ocenimo, kakšen izdelek imamo. Zato se v društvu trudimo in vsako leto s strokovno komisijo organiziramo ocenjevanje suhomesnatih izdelkov.

Letos smo ocenjevanje organizirali 25. aprila v prosvetni dvorani v Žetalah.

Moram priznati, da so bili letos izdelki, ki so prispeli na ocenjevanje, eni od najboljših do sedaj. Največ izdelkov je bilo iz naše občine, nekaj pa tudi iz drugih občin. Temu ocenjevanju lahko zaradi velike udeležbe pripišemo večji pomen.

Na ocenjevanje je prispelo 14 izdelkov, od tega je bilo največ salam. Sledile so bunke, pancete in tlačenke. Ocenjevanje je vodila tričlanska strokovna komisija. Po ocenjevanju sta predsednik komisije Peter Pribožič in predsednik društva Franc Cep podelila najboljše diplome. Srebrno diplomu, najvišjo oceno, ki je bila podeljena na ocenjevanju z oceno 18,5 za panceto, je osvojila Mikica Gavrič iz Maribora, srebrno diplomu za salamo z oceno 18 sta prejela Jani Anderluh in Franc Kunstek. Tudi srebrno diplomu za

bunko z oceno 18 je prejela Mikica Gavrič. Bronasto diplomu za salamo z oceno 17 so prejeli: Srečko Kramer, Peter Božičko, Franc Gajšek in Vesna Jarc Kodrič. Bronasto diplomu za tlačenko z oceno 17 je prejel Franc Cep. Na koncu smo prisotni vse izdelke poskusili in si izmenjali nasvete ter za povrh poskusili še nekaj haloške kapljice z obljubo, da se naslednje leto vidimo s še boljšimi izdelki.

Zapisal: Jože C.

VEČERNA PESEM 2014

Sistematično ukvarjanje z zborovsko glasbo, najbolj razširjeno obliko ljubiteljske dejavnosti v Sloveniji, v katero je vključenih kar 64.000 pevcev, izhaja iz dolgoletne tradicije.

Na Javnem skladu kulturnih dejavnosti (JSKD) že leta spodbujajo in spremljajo množično udejstvovanje, vrednotijo dosežke naših zborov in pripravljajo kvalitetne izobraževalne programe.

Tudi letos je območni JSKD Ptuj pripravil že 40. revijo pevskih zborov ptujskega območja pod naslovom Večerna pesem 2014. Na to revijo se je prijavilo 16 zborov s ptujskega območja, med njimi tudi oba zbora KD Žetale. Sama prireditev je potekala v soboto, 26. 4. 2014, v dveh terminih: ob 16.00 in 19.00 v gimnaziji Ptuj. Vsak zbor se je predstavil s tremi pesmimi. Strokovna spremljevalka je bila ga. Danica Pirečnik, priznana glasbena pedagoginja in zborovska dirigentka. Zborovodjem je ob koncu prireditve podala strokovno mnenje o nastopu.

Vsak pevec bi lahko opisal svoje vtise in razmišljanja o nastopu. Za vse pa velja, da smo vložili veliko truda in se zelo potrudili z dobro predstavo.

ZA KD Žetale: Marta Prevolšek

KONCERT PEVSKEGA ZBORA

V začetku letošnjega šolskega leta smo dobili novo učiteljico glasbe in mentorico pevskega zbora Brigito Luteršmit. V petek, 30. maja 2014, smo učenci otroškega in mladinskega pevskega zbora OŠ Žetale skupaj z bandom občanom naše občine predstavili, kaj smo v teh nekaj mesecih prepevali. Na koncertu so sodelovali tudi gostje: Ženski in Moški pevski zbor Kulturnega društva Žetale ter skupina Zapet. Koncert je nosil naslov S pesmijo v poletje. Otroški pevski zbor je odpel popularne otroške pesmice (Sreča na vrhovi, V ritmu se zavrtimo, Pika nogavička,...), mladinski pevski zbor pa zimzelene slovenske popevke, ob katerih se je marsikomu orosilo oko (Ne bom pozabil na stare čase,

Vsi ljudje hitijo, Od višine se zvrti, Še si tu,...). Dobrodelni koncert se je začel ob 19. uri in je trajal dobro uro in pol v prosvetni dvo-

rani Občine Žetale. Zbrani uspešnico Slovenija, od kod lepote prispevki so šli v šolski sklad. tvoje. Prireditev v nabito polni dvorani se je končala z Avsenikovo patriotsko

Tina Černejšek, Mateja Ros

ČISTO NA KRATKO

Živimo v času, kjer se življenje odvija z atomsko hitrostjo. Tehnologija, danes se lahko rodi nekaj popolnoma novega, neverjetnega, jutri že zastarela počiva na smetišču pozabljenih. Znanost se nenehno razvija. Na vseh področjih odkriva, razlaga, nas uči. Človeštvo še nikoli do zdaj ni želelo višje, hitreje in močnejše. Prestopili smo prag novega tisočletja, pravzaprav smo že pošteno zakorakali vanj, le naša politika očitno ostaja nekje daleč nazaj, v temačnem, smrdljivem srednjem veku. Le kaj nam prinaša prihodnost?

Osebnostno gledam v prihodnost z zelo optimističnim pogledom. Dejstvo je, da za dežjem vedno posije sonce, da za nočjo nastopi jutro in nov dan. Sam ustroj življenja oz. bitja narave vedno poskrbi za to, da se stvari postavijo na svoje mesto. Samo veselje, vsa materija, antimaterija, vsa temna snov in temna energija, vse česar še ne poznamo, vse teži k ravnovesju. Če samo za trenutek pogledamo na čas malenkost drugače, bomo uvideli, da smo na kozmični časovni lestvici, samo ena od neštete številke točk v premici. Zelo malo nam ga je namenjeno, časa namreč, zato bi ga morali čim bolj izkoristiti. Vsak dan bi moral biti nov izziv, nova možnost, da nekaj lahko storimo bolje, da nekemu olajšamo bolečino, da pomagamo neznanцу, vonjamo rože, poslušamo ptičje petje, se

umirimo ob žuborenju potočka, se pogovarjamo s svojimi najdražjimi, se smejimo, odrinemo nejevoljo.

Včasih je potrebno videti mavrico in se podati na lov za zakladom, ki leži prav tam nekje. Misli lepe misli ni težko, samo prepustiti se je potrebno. Pred nami je poletje. Katero že zapovrstjo? No saj ni tako pomembno, spet eno v nizu poletij, ki mu bo sledila jesen, boste rekli. Pa ni tako. Letos bo prav posebno poletje. Dobili bomo nov politični vrh, ki nas bo popeljal v svetlo prihodnost, kjer se bosta cedila med in mleko. Ustvarjenih bo toliko delovnih mest, da bomo delovno silo morali uvažati od drugod..., »pa take«. Nič več ne bo kot je bilo. Vabili nas bodo in nam ponujali, mi bomo pa sledili. Beeee, beeeee, beeeee.....

No če malo metaforično orišem razplet..., ovco v njenem življenju kar nekajkrat obrijejo in kar nekajkrat....na koncu pa neslavno konča na kakšnem krožniku. Jaz bom to poletje mislil lepe misli, živel čim polnejše življenje, pomagal, kjer se bo dalo, se še veliko tega naučil in gledal proti nebu, morda zagledam mavrico.

Pa lepo, dolgo in ne prevroče poletje!

Franc Pulko ml.

Pri gospe Kodričevi v Pridni vasi

Peti popoldan v tednu, petek, 6. rožnika sem devetdeset minut klepetala z vedro gospo Jožefo Pepco Kodrič v Čermožišah ali Pridni vasi. Hitro sva ujeli korak misli in že sva bili na Krdnem hribu, saj ljudje radi imenujejo domačijo pri Krdnih. Zakaj so rekli tako? Zato, ker se hrib razprostira kot da bi ga »naroval« krt; samo da so v pogovoru d zamenjali s t. Krdna Pepca mi včasih rečejo, sem se rodila kot prvi otrok in sem pri delu tudi najbolj nastradala. Mama so vozili »šnops« na polje, ga prodali, da smo lahko preživljali težke dni. Atek so bolehal in so odšli v večnost pri 65 letih. Mama so dočakali častitljivih 84 let. Otroci smo se razšli po domovini, Janez oz. Anzi smo ga klicali in Martin živita urejeno življenje tam daleč v Kanadi in se občasno oglasita v domovini. Predzadnji otrok Lojz, živi z družino na domačiji, najmlajša hči Nežika živi na veliki kmetiji pri Rogški Slatini. Na kmetiji živi tudi Veronika, Jakec, Micika in Pavla so že pokojni.

Teklo je 1950. leto, spoznala sva se s Frančkom iz Pridne vasi in od tistega poročnega leta se pišem Kodrič. Tudi Kodričeva družina je štela več članov. Z nama še je živel možev oče, več kot trideset let smo

složno živeli in skupno delali na srednje veliki kmetiji. Spomnim se tastovih besed, kako zbrano in lepo premišljeno so mi vsako leto čestitali za rojstni dan. Na stara, bolehnata leta so bili zelo zadovoljni z mojo domačo nego.

Vredni so bili velikega spoštovanja in zelo so cenili svojega strica, ki je bil kot nezakonski sin doma v Podgori (še danes radi ljudje govorijo »Pri Podgorskem Vencu«) in je s svojimi prihranki kupil to posestvo. Z možem sva obdelovala njive, gojili smo vse vrste kmetijskih pridelkov, saj smo imeli navadno več glav živine-krave, svinje, obdelava pa ročna, tudi na strmih legah. A naše preprosto življenje je bilo lepo. Rojevali so se nama otroci: prva je bila Jožica, ki rada pride domov iz Nemčije, zadnji se je rodil Tonček, s katerim živim mirno in spodobno življenje, vmes pa so se rodili: Micika, Milan, Franci, Jaka in dvojčici Martina in Betka. Vsi znajo biti zelo veseli, radi pojejo, lahko bi bili dober pevski oktet in radi prihajajo na obisk. So delovni, imajo svoje domove in družine, saj imam 15 vnukov in 9 pravnukov.

V življenju sem se nadelala, ukvarjala sem se z marsičem, samo da nam je bilo življenje lažje. 14 let

sem vodila mlekarno, vzrejala plemenskega merjasca. Čez dan smo delali na njivah, travnikih, tudi otroci so nama pomagali pri delu, ponoči sem pospravljala, prala, da smo bili čisti. Mož je bolehal za posledicami, ki jih je dobil v »restu«, kjer je preživel tri leta, mučili so ga in mu zlomili čeljust. To so bili vojni časi.

V življenju sem spekla mnogo kruha, tudi potic, gibanic. Z možem sva poromala na Svete Gore, seveda peš, potovanja me niso zanimala, saj sem najraje doma. Moje bolno srce mi ne dopušča, da bi se izpostavljala soncu, vsak dan kuham, pospravljam, vstanem po sedmi uri, nekoč je bila redna ura vstajanja štiri. Enkrat mesečno me obišče g. župnik Ciril, ki je vedno dobre volje, skupaj se nasmejiva in zopet mine mesec dni.

Srečna sem, da so moji otroci zdravi, tudi izobraženi in zadovoljni z življenjem.

Toplo junijsko sonce je metalo vroče žarke na lepo razcvetene rože, v prijetnem vzdušju je minil najin klepet, celo nazdravili sva in si rekli, naj nama teče življenje v zdravju, zadovoljstvu in še kdaj nasvidenje pri Kodričevih.

Marija Krušič

PRI GOSPE COLNARIČEVI

Bil je četrti dan v tednu, torej četrtek 5. maja. Vlažno jutro, a prijetno srečanje z aktivno upokojeno Liziko iz Dobrine.

»O čem bi pa midve poklepetali? O mladosti ne, je že zdavnaj mimo; spominjali se bova časov, doživetij v Društvu upokojencev Žetale,« je menila gospa Lizika.

Začelo se je pomladnega dne leta 1993, torej je minilo že več kot dvajset let delovanja. Najprej so bili združeni z Društvom upokojencev Podlehnik. V novembru leta 1993 so bili oblikovani v samostojno društvo. V letu 2000 je bilo združenih že 130 članov, vsi so bili pripravljeni na sodelovanje. Že so organizirali izlete, prepotovali Slovenijo in shranili spomine na vožnjo po Italiji, Madžarski, srečno so prevozili ovinke preko Vršiča v Soško dolino, poromali na Višarje, Sveto Goro, Ptujsko Goro, Svete Gore.

Prirejali so piknike v naravi, v gostišču Gastro, na turistični kmetiji Bedenik Vogrinc in še marsikje. Leta 1995 so se pridružili upokojencem Društva upokojencev Majšperk, ker je bila oblikovana skupna občina Žetale-Majšperk. Prva predsednica žetalskega društva je bila Marija Žerak. Za delovanje so dobili prostor v stavbi takratne Krajevne skupnosti Žetale. Leta 1997 je vodenje društva prevzela gospa Majda Stojkovič. Ob četrti obletnici obstoja so razvili nov društveni prapor. V novo nastali Občini Žetale se jim je izboljšalo finančno stanje in ob koncu leta 1999 so že imeli popolni naslov DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŽETALE, ŽETALE 1. Od leta 2003 je društvo uspešno in dosledno vodil gospod Stanko Vogrinc. Ob letnem občnem zboru društva je prevzel vodenje mlajši član, gospod Filip Režek.

To so zapisi večminutnega pogovora z gospo Liziko, ki je dolgih 15 let vodila društvo kot tajnica, orga-

nizirala več srečanj, izletov, bila aktivna ob postavitvi razstav praznovanja ob časih praznikov in vseh aktivnosti, ki so jih organizirali člani Društva upokojencev Žetale. To ni zapis delovanja društva,

je le klepet z gospo Liziko Colnarič, ki ima lepe spomine na društvo, a ker je narava življenja taka, da se človek postara, stopi v 85. leto življenja, obdano z boleznijo, mora reči, da lahko sodeluje le toliko, kot zmore.

Gospa Lizika se je rodila na Olmovem v Gruškovju. Leta 1938 so se preselili na Strašilovo posestvo, ki je obsegalo 82 ha, obdelovali so zemljo in gospodarili kot 9-članska družina (sedem otrok z očetom in materjo).

Leta 1948 je gospa odšla v mariborsko bolnišnico, tam je delala tečaj in bila dve leti zaposlena kot bolničarka. Ker sta doma bolehalo oče in sestra, je morala domov na delo in tu v Dobrini živi še danes. Delala je v obratu Olge Meglič v Dobrini in v 51-letu življenja postala upokojenka s 36 leti delovne dobe. Ob zaključku razmišljanja je gospa Lizika dejala še nasled-

nje: »Ne vstajam prezgodaj, še sama skrbim zase. Na vsake tri ure dnevno vzamem zdravila, imam dobre zdravnike in tri skrbne otroke: Romano, Marjana in Jožeka, ki me imajo radi in se zanimajo za moj vsakdan. Živim od pokojnine v družini sina Jožeka s snaho, vnukinjo in vnukom. V svojem življenju sem skuhala mnogo kmečkih dobrot, spekla kruha, potic, zdaj pa mi delo več ne gre tako spretno. Imam lepe spomine na sestre, Francko in Pavlo, ki živita v Ameriki, drugi bratje in sestre pa so že pomrli. Vedno sem rada pela, tudi v cerkvenem zboru in z ljudskimi pevkami našega Društva upokojencev Žetale. Rada še kaj preberem, na televiziji me zanimajo poročila, rada sledim kakšni nadaljevalki. Ne pritožujem se, saj mi je lepo v krogu ljudi, ki jih imam rada. Pa še to vam moram povedati, vedno zaspiš z molitvijo rožnega venca.«

Hvala za prijazne besede in še kdaj nasvidenje.

M.K.

Spomin na 100. obletnico vzornega rokopisa.

